

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 13.008 van 12 september 2018
in de zaak A. 225.819/XIV-37.787**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Herman De Ponthière
 kantoor houdend te 8900 Ieper
 Veemarkt 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 31 juli 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 206.044 van 27 juni 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 augustus 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker voert in een enig middel onder meer de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van artikel 149 van de Grondwet, zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. De wet van 29 juli 1991

‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoekers staatloosheid geen nieuw element is ten opzichte van zijn eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf van 23 november 2012, die definitief onontvankelijk is verklaard, en dat met een eerder arrest van 31 augustus 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met kracht van gewijsde nu geen cassatieberoep tegen dit arrest werd ingesteld, reeds is komen vast te staan dat verzoeker over een verblijfsrecht beschikte in de Russische Federatie. In het bestreden arrest wordt tevens uitvoerig geantwoord op verzoekers betoog aangaande de beweerde onverwijderbaarheid van een staatloze en de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof terzake. Verzoeker betwist op geen enkele wijze die concrete motivering in het bestreden arrest. Verzoekers enige middel strekt ertoe aan te tonen dat zijn staatloosheid als een buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ dient te worden beschouwd, hetgeen echter de grond van de zaak raakt. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is ook in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf september tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams